

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῆ 16 Αὐγούστου 1929

Τεύχος Πρώτον

Ἀριθμὸς φύλλου 287

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 4298. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Νοεμβρίου 1927 ἐπερὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1926 Ν. Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς εφαρμογῆς τοῦ νόμου ΑΡΜΑ' περὶ κατασχέσεως κλπ. τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων». ... 1
- Νόμος 4310. Περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ κινήσεως ἄλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀστυνομικοῦ ἐλέγχου, διαβατηρίων καὶ ἀπελάσεων καὶ ἐκτοπίσεων. ... 2
- Νόμος 4315. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. ἐπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ ἐφ' ἄλλαξ φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας». ... 3

Ν Ο Μ Ο Ι

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Νοεμβρίου 1927 ἐπερὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1926 Ν. Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς εφαρμογῆς τοῦ νόμου ΑΡΜΑ' περὶ κατασχέσεως κλπ. τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων».

Νόμος 4298

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διάταγμα ἐπερὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1926 Ν. Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς εφαρμογῆς τοῦ νόμου ΑΡΜΑ' ἐπερὶ κατασχέσεως κλπ. τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων» ἔχον ὡς ἐξῆς:

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπερὶ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπιζητημάτων ἐπείγουσας φύσεως», κατόπιν συμφώνου ἀποφάσεως τῆς ἐπι τῶν Οἰκονομικῶν κλπ. Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 8 Νοεμβρίου 1927 (Συνεδριάσις Μ') καὶ συμφώνως τῷ

ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσθημεν καὶ διατάσσομεν

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1926 Ν. Δ. ἐπερὶ ἐπεκτάσεως τῆς εφαρμογῆς τοῦ νόμου ΑΡΜΑ' ἐπερὶ κατασχέσεως κλπ. τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων» τροποποιούμενον ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1926 Ν. Διάταγμα ἐπερὶ ἐπεκτάσεως τῆς εφαρμογῆς τοῦ νόμου ΑΡΜΑ' περὶ κατασχέσεως κλπ. τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων», τροποποιεῖται οὕτω:

Ἄνωνομοι Ἑλληνικαὶ Τραπεζικαὶ Ἑταιρεῖαι, εἰς ὅς κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος ὀφείλουται χρηματικὰ ποσὰ ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκ προσεφελήσεως μισθῶν καὶ ὄν ὀφειλῶν ὑποβληθῆσεται παρὰ τῆς δανειστρίας Ἑταιρείας εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀναλυτικῶς πίναξ καθισταίνεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς δικαστικῆς ἢ ἐξωδίκου ἐνεργείας νόμος ἐνδοχείαι τοῦ ἐνὸς δωδεκάτου τοῦ καθαρῶ μισθοῦ καὶ λοιπῶν ἀποδοχῶν τῶν ὀφειλετῶν ὑπαλλήλων, μέχρις ὀλοκληρωτικῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν. Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Δημοσίου Λογιστικοῦ θέλει διαβιβάσει ἀντίγραφα τοῦ ὑποβληθησομένου αὐτῆ ὡς ἄνω πίνακος εἰς πάντα τοὺς Ταμίους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ τοῦ πίνακος τούτου νὰ κοινοποιήσωσιν ἀνάπαισμα τούτου πρὸς τὸν ὀφειλέτην δημόσιον ὑπάλληλον καὶ νὰ φέρωσιν αὐτοδικτικῶς καὶ μέχρις ὀλοκληρωτικῆς ἐξοφλήσεως τὸ κατὰ μῆνα ὡς ἄνω ἐκχωρούμενον ποσοστὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ὀφειλετῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς πίστωσιν εἰδικῆ καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς δανειστρίας Τραπεζικῆς Ἑταιρείας λογαριασμοῦ παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δι' ἀμέσου καταθέσεως ἢ δι' ἐπιταγῶν ἀπαλλασσομένων παντὸς εἴλουσ χρηματισμοῦ.

Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω κοινοποιήσεως τοῦ πίνακος ὁ ὀφειλέτης δημόσιος ὑπάλληλος δύναται νὰ υποβάλῃ τὰς ἀντιρρήσεις του κατὰ τούτου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς υπηρεσίας του, ἐκδικαζόμενος ἐντὸς 15 ἡμερῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 634 καὶ ἐπ. Πολ. Δικ. μετὰ πρόσκλησιν τῆς δανειστρίας Τραπεζικῆς, κοινοποιουμένην ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτουμένου τοῦλάχιστον 7 πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

Ὁ Πρόεδρος ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀντιρρήσεων ἐκ τῶν ἐνότων ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ διαταγῆς αὐτοῦ θέλει κανονίσει πᾶσαν λεπτομέρειαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος, ἰδίᾳ περὶ καθηκόντων τῶν Ταμιῶν ἐν περιπτώσει ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταθέσεως τῶν ὀφειλετῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχύς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐ-

του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και όπερ ύποβληθήσεται εις την κύρωση της μελλούσης να συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Α.Α. ΖΑΓΜΗΣ

Τὰ μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοδασίλης, Θ. Νικολοῦδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξάς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κόρκας, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλη-μπασης.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀνατρέχει μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τοῦ τετραμήνου ἐντὸς τοῦ οὗοῦ ἔδει να κυρωθῇ τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διάταγμα.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμεραν ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἰδρα τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Β. Δεληγιάννης

Θεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1929.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Α. Λύγκας

(2)

Περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ κινήσεως ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀδυνωμικοῦ ἐλέγχου, διαβιτηρίων καὶ ἀπελάσεων καὶ ἐκποτίσεων.

Νόμος 4310

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὰ τῆς ἐν γένει εἰσόδου καὶ ἐξόδου ἐπιδατῶν ἐξωτερικοῦ, κινήσεως, παραμονῆς καὶ ἐγκαταστάσεως κλπ. τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι ρυθμίζονται ὡς κάτωθι.

Ἄρθρον 2.

Πᾶς εἰσερχόμενος ἢ ἐξερχόμενος ὁποσδήποτε τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔδαφους ὑποχρεοῦται ὅπως κατὰ τὴν ἀφίξιν ἢ ἀναχώρησίν του ὑποβληθῇ εἰς ἀδυνωμικὸν ἔλεγχο, διεξαχόμενον συμφώνως πρὸς τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσὸδος παντός ἀλλοδαποῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἐὰν δὲν εἴνε ἐφωδιασμένος διὰ τακτικοῦ διαβατηρίου δεόντως τεθεωρημένου διὰ τὴν εἰσὸδόν του παρὰ Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς.

Εἰς τοὺς κατόχους ἐτέρων ἐγγράφων ταξιδίου πλὴν τακτικῶν διαβατηρίων (π. χ. Laissez passer, φύλλων περιείας, ἀδειῶν ταξιδίου πιστοποιητικῶν ταυτότητος κλπ.) ἐπιτρέπεται ἡ εἰσὸδος μόνον ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλληνικὴ Προξενικὴ

θεώρησις ἐχορηγήθη κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἢς ὁ ἀριθμὸς δέον να ἀναγράφεται ἐν τῇ θεωρήσει.

Εἰς ὅλους ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται να ἐπιτραπῇ ἡ εἰσὸδος καὶ ἄνευ τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ὁδηγίας, ὅσάντις δε συντρέχει καὶ ἡ περίπτωση εἰσόδου Προξενικῆς θεωρήσεως κατόπιν προηγουμένης καταβολῆς τοῦ κακονομιμένου τέλους εἰς τὸ διπλάσιον.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ ὡς ἀνω τέλους ἐν ὅλω ἢ ἐν μέρει δύναται να διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ εἰσὸδος παντός ἀλλοδαποῦ.

1. Ἐὰν πάσχη τὰς φρένας ἢ ἐκ μολυσματικῆς νόσου.

2. Ἐὰν ἔχη καταδικασθῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δι' ἐγκληματι εἰς τῶν ἀναφερομένων ἐν ταῖς συνθήκαις περὶ ἐκδόσεως.

3. Ἐὰν ἔχη προγενεστέρως ἀπελαθῇ ἐξ Ἑλλάδος.

4. Ἐὰν δὲν ἔχη τὰ ἀναγκαζόμενα μέσα διὰ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του κατὰ τὰ ἐκάστοτε διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁριζόμενα.

5. Ἐὰν ἐφωδιασμένος ὦν μετ' Ἑλληνικῆν Προξενικῆν θεωρησὶν διελεύσεως (transit) ἐξ Ἑλλάδος, α') δὲν ἔχη ἐφοδιασθῇ καὶ μετὰ τὰς ἀπαιτούμενας θεωρήσεις τῶσον διὰ τὴν εἰσὸδόν του εἰς τὴν χώραν τοῦ προορισμοῦ του, ὅσον καὶ διὰ τὴν διέλευσίν του διὰ τῶν διαμέσων χωρῶν ὡς ἀναγκαζίως θὰ διέλθῃ καὶ β') δὲν κατέχη τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὰ μέχρι τῆς χώρας τοῦ προορισμοῦ του ἐξοδα ταξιδίου.

6. Ἐὰν ἀφικνηθῇ μετὰ τὸν σκοπὸν ν' ἀναλάβῃ ἐργασίαν ἐν Ἑλλάδι καὶ δὲν μνημόνευθῇ ἐν τῇ Προξενικῇ θεωρήσει ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης εἰδικῆς ἀδείας πρὸς ἐργασίαν.

Τὸ ἀνωτέρω μέτρον δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ ἀλλοδαποῦ ἐπανερχομένου εἰς Ἑλλάδα καὶ ὄντος ἐφωδιασμένου μετὰ δελτίον ταυτότητος.

7. Ἐὰν θεωρηθῇ ὑποπτος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους, ὅπως ἀπαγορεύεται καὶ ἡ διέλευσις αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ κατὰ τόπους ἀρμόδιαι Προξενικαὶ ἀρχαὶ ἐνεργοῦσι θεωρήσεις διαβατηρίων δι' Ἑλλάδα ὑπὸ τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφαις προϋποθέσεις.

Θεώρησις Προξενίου Ἑλλάδος οὐδὲν δικαίωμα δίδει ὅπως εἰσελθῇ τις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, ἐὰν αἱ ὑπηρεσίαι ἐλέγχου ἤθελον βεβαιωθῇ ὅτι ἀνήκει εἰς κατηγορίαν ἀτόμων ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσὸδος εἰς τὴν ἡμεδαπὴν.

Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται να ἐπιτραπῇ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἢ εἰσὸδος καὶ παρὰ τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 5.

Ἡ εἰσὸδος εἰς Ἑλλάδα δὲν δύναται να ἀπαγορευθῇ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει εἰς πρόσωπα ἀπαθεδωγμένας δι' ἐπιτήμων ἐγγράφων κατέχοντα τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοσύτητα. Ἑλλην πολίτης εἰσερχόμενος εἰς Ἑλλάδα ἄνευ Προξενικῆς θεωρήσεως ἢ ἄνευ διαβατηρίου ἢ μετὰ τοιοῦτον οὕτινος ἢ ἰσχυρὸς ἔχει λήξει ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν διπλάσιου τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καταβαλλομένου τέλους διὰ θεωρησὶν, ἐκδοσὶν ἢ ἀνανέωσιν Ἑλληνικοῦ διαβατηρίου.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ τέλους τούτου ἐν ὅλω ἢ ἐν μέρει δύναται να διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τὰ δι' οἰκονομικῆς ἄλλῃν αἰτίαν μὴ καταβαλλόμενα ὡς ἀνω τέλη ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς εἰσόδου, εἰσπράττονται ὡς δημόσιον ἔσοδον κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 6.

Ἀλλοδαπὸς ἡλικίως ἄνω τῶν 18 ἐτῶν εἰσερχόμενος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ προτιθέμενος να παρεμείνῃ πλέον τῶν

30 ημερών όφείλει τήν τριακοστήν τὸ βραδύτερον ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του νὰ υποβάλλῃ δήλωσιν ἀφίξεως εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ἀλλοδαπῶν ἢ ἑλλείψει τοιαύτης εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του.

Ἐπὶ τῇ υποβολῇ τῆς δηλώσεως ταύτης αἱ ὡς ἄνω ἀρχαὶ ἐφοδιάζουσι τοῦτον μὲ ἀδειαν παραμονῆς ἐν Ἑλλάδι ἰσχύος ἴσης πρὸς τὸ διὰ τῆς Προξενικῆς θεωρήσεως τυχὸν χορηγηθὲν αὐτῷ δικαίωμα παραμονῆς.

Ὅσοις διὰ τῆς Προξενικῆς θεωρήσεως δὲν καθορίζεται καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν Ἑλλάδι παραμονῆς ἢ καθορίζεται τοιοῦτον μείζον τῶν τριῶν μηνῶν, τότε ἡ ἰσχύς τῆς χορηγουμένης ἀδείας παραμονῆς ὀρίζεται πάντοτε τριμηνος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰσόδου τοῦ ἀλλοδαποῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις διὰ τῆς Προξενικῆς θεωρήσεως ὀρίζεται χρόνος παραμονῆς ἐν Ἑλλάδι ἐλάττωσιν τοῦ μηνός, ὁ ἀλλοδαπὸς ὑποχρεοῦται ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἐντὸς τοῦ διὰ ταύτης ὀρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος, ἐκτὸς ἐὰν ἐγκαίρως αἰτησῆται καὶ λάβῃ ἀδειαν περαιτέρω διαμονῆς χορηγουμένην παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐφ' ἐκάστης χορηγουμένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀδείας παραμονῆς ἐπικολლᾶται χροτόσημον ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν εἴκοσι πέντε. Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ἰσχύς τῶν ὡς ἄνω ἀδειῶν παραμονῆς ἐπὶ τῇ ἐγκαίρῳ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, δι' ἐκάστην δὲ παράτασιν καταβάλλεται τέλος χαρτοσήμου ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν δέκα.

Διὰ διαταγῆς ἐπίσης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ περιορισθῇ ἡ ἰσχύς τῆς ἀδείας παραμονῆς.

Ἐν περιπτώσει ἀπολείας τῆς ἀδείας παραμονῆς, ὁ ἀλλοδαπὸς ὑποχρεοῦται νὰ αἰτησῆται ἀμελητὶ τὸν ἐφοδιασμόν του δι' ἀντιγράφου ταύτης χορηγουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἄλλως θεωρεῖται ὡς παραμῆνων ἐν Ἑλλάδι ἄνευ ἀδείας.

Ἐπὶ τῶν οὕτω ἐκδιδομένων ἀντιγράφων ἐπικολλᾶται ἐπίσης χαρτόσημον ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν εἴκοσι πέντε.

Ἄδεια παραμονῆς οἰασδήποτε διαρκείας παύει ἰσχύουσα ὅμα τῇ ἐξόδῳ τοῦ ἀλλοδαποῦ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔδαφους, παραδίδεται δὲ κατὰ τὴν ὄραν τῆς ἀναχωρήσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἣτις ἐνεργεῖ τὸν τελικὸν ἐλεγχον διὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἐξοδον.

Εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν υποβάλλονται οἱ ἐπανερχόμενοι εἰς Ἑλλάδα ἀλλοδαποὶ οἱ κατέχοντες δελτία ταυτότητος ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 7.

Ἄλλοδαπὸς ἡλικίας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν προσιθέμενος νὰ ἐγκατασταθῇ μόνιμος ἐν Ἑλλάδι ὑποχρεοῦται ὅπως, ἔνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τῆς ἀδείας παραμονῆς του, υποβάλλῃ σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ἀλλοδαπῶν ἢ ἑλλείψει τοιαύτης, εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του.

Ἐγκρινομένης οὗτης μόνιμου ἐγκαταστάσεως τοῦ ἀλλοδαποῦ, ἐφοδιάζεται ὁστος διὰ δελτίου ταυτότητος ὕπερ χορηγεῖται, κατόπιν γενικῶν ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὀρισθησομένων ὑπηρεσιῶν.

Τὰ δελτία ταυτότητος, ἐπέχοντα θέσιν καὶ ἀδείας ἐγκαταστάσεως, ἀνανεοῦνται ἐντὸς τοῦ μηνός Ἰανουαρίου τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως των ἢ ἀνανεώσεως των ἔτους, ἄλλως θεωροῦνται ἄκυρα καὶ οἱ κάτοχοι τούτων ὡς παραμῆνοντες ἐν Ἑλλάδι ἄνευ ἀδείας. Τὸ δελτίον ταυτότητος ὡς καὶ ἡ ἀδεια παραμονῆς δὲν προδικάζουσι τὴν ζήτημα τῆς ἰθαγενείας.

Ἐν περιπτώσει ἀπολείας τοῦ δελτίου ταυτότητος ὁ ἄλ-

λοδαπὸς ὑποχρεοῦται νὰ αἰτησῆται ἀμελητὶ τὴν ἐκδοσιν ἀντιγράφου τούτου, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν χορηγήσιν δελτίου ταυτότητος ὑπηρεσιῶν.

Διὰ τὴν ἐκδοσιν ἢ ἀνανεώσιν δελτίου ταυτότητος καταβάλλεται τέλος χαρτοσήμου ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν δεδμηκοντα πέντε.

Ἄρθρον 8.

Ὁμογενεῖς ἐγκατεστημένοι ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἰσχυρίζομενοι ὅτι δὲν εἶνε Ἑλληνες ὑπήκοοι ἀλλ' ἀλλοδαποὶ, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως διατίας ἐν Ἑλλάδι, ἐφοδιασθῶσι διὰ πιστοποιητικοῦ ἀναγνωρίσεως τῆς ξένης των ἰθαγενείας ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς ὃ δέον νὰ υποβάλλωσιν ἐγκαίρως πρὸς τοῦτο τὰ ἔγγραφα ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὴν ξένην ἰθαγένειαν.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὡς ἄνω τετραμῆνου προθεσμίας, δυναμένης νὰ παραταθῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μέχρις ἐντὸς ἔτους καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐφοδιασθῶσιν διὰ τοῦ ὡς ἄνω πιστοποιητικοῦ, οἱ ὁμογενεῖς εὐτοὶ θεωροῦνται ὡς Ἑλληνες πολῖται.

Ἡ ὡς ἄνω τετραμῆνος προθεσμία δι' ἀπαντας τοὺς μέχοι σήμεραν ἐγκατεστημένους καὶ συμπληρώσαντας ἤδη διατίαν ἐν Ἑλλάδι, ἐκ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὁμογενῶν, ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ περὶ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου ἐγγραφῆς τούτων εἰς τὰ οἰκεία μητρώα, ὡς καὶ τὰ τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων θέλουσι κανονισθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου πρὸς τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν.

Ξένη ἰθαγένεια ἀποκτωμένη διὰ πρώτην φοράν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς ὑπὸ ἀλλοδαπῶν εἴτε ἡμετερογενῶν εἴτε ἀλλογενῶν δὲν ἀναγνωρίζεται ἐφ' ὅσον δὲν ἀπεκτιθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διεθνεῖς συνθήκας νομίμου ἐπιλογῆς ἰθαγενείας ἐνεργουμένης ἐντὸς τῆς ὑπ' αὐτῶν ταχθείσης προθεσμίας ὡς καταγενομένων ἐξ ἔδαφον προσσηρημέων εἰς τὸ κράτος οὕτως τὴν ἰθαγένειαν ἐπελέξαντο.

Ἄρθρον 9.

Πρόσωπα κάτω τῶν 18 ἐτῶν δηλοῦνται ὑπὸ τοῦ κηδεμόνου ἢ τοῦ ἀρχηγῶ τῆς οἰκογενείας ἢς ἀποτελοῦσι μέλη ἢ ἑλλείψει τοιαύτων ὑπὸ τοῦ παρέχοντος εἰς ταῦτα τῶν διαμονῆς εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἀρμοδίας ἀρχάς, αἰτινες ἐφοδιάζουσι ταῦτα διὰ σχετικῆς ἐγγράφου βεβαιώσεως χορηγουμένης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐντὸς τοῦ μηνός Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ συμπληροῦσι τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, προσιθέμενα νὰ παρατείνωσι τὴν ἐν Ἑλλάδι παραμονὴν των, ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι σχετικὴν ἐγκρίσιν καὶ ἐφοδιασθῶσι παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ μὲ ἀδειαν παραμονῆς ἢ μὲ δελτίον ταυτότητος, ἄλλως θεωροῦνται ὡς παραμῆνοντα ἄνευ ἀδείας, τῆς εἰς χεῖράς των ὡς ἄνω βεβαιώσεως μὴ ἰσχυροῦσης.

Ἄρθρον 10.

Ἄλλοδαπὸς μεταβάλλων τὸν διαμονῆς ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μείζον τῶν δύο μηνῶν, ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἀρμοδίας ἀρχάς τῆς νέας του κατοικίας.

Ἄρθρον 11.

Διευθύνται ξενοδοχείων, οἰκοτροφείων, κλινικῶν, σανατορίων, ἐκμισθωτῶν οἰκιῶν ἢ ἐπιπλωμένων δωματίων καὶ ἐν γένει πᾶς ὀμοσδήποτε παρέχων τῶν διαμονῆς εἰς ἀλλοδαπὸν ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς βάρου ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦτου εἰδοποιήσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἀρμοδίαν ἀρχὴν, ἢν ἐπίσης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ περὶ τῆς ἀναχωρήσεως του.

Ἡ εἰδοποίησις αὕτη γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς ἐπὶ τούτῳ διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

Μὴ ὑπαρξούσης ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, εἰδοποιεῖται ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὅστις ὑποχρεοῦται ὅπως εἰδοποιήσῃ τὴν πλησιεστέρην τοιαύτην ἀμέσως.

Ὁ ἀλλοδαπὸς ὑποχρεοῦται ὅπως προθύμως παρέχῃ εἰς τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα πᾶσαν ὑπ' αὐτῶν αἰτουμένην πληροφορίαν χρησίμω διὰ τὴν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰδοποίησιν.

Ἄρθρον 12.

Πᾶς ἀλλοδαπὸς ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς μηνῶ, τὸ βραδύτερον, ἀναφέρῃ εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 μνημονευόμενας ἀρχὰς τοῦ τόπου διαμονῆς του πᾶσαν ἀλλαγὴν τῆς ἀστικῆς του καταστάσεως (ἀλλαγὴν ὑπηκοότητος, ὀνόματος, ἐπαγγέλματος, ἐργασίας, σύναψιν γάμου, γέννησιν τέκνου κλπ.).

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται καὶ αἱ ἀρχαὶ αἰτινες ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των λαμβάνουσι γινώσκιν τῶν τοιούτων μεταβολῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ θανάτου ἀλλοδαποῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, νὰ ἐξασκήσωσιν ἐν Ἑλλάδι οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἢ ἀναλάβωσι πάσης φύσεως ἐργασίαν ἐὰν δὲν ᾖσιν ἐφοδιασμένοι προηγουμένως δι' ἐπὶ τούτῳ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν ἢ τῶν παρ' αὐτοῦ ὀρισθισμένων ὑπηρεσιῶν.

Αἱ ἀδείαι ἐπαγγέλματος χορηγοῦνται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος, ἣτις δὲν ἀπαιτεῖται ἰσάκεις πρόκειται περὶ εἰδικότητων ἢ τὸ κράτος ἔχει ἀναλάβει ὑποχρεώσεις ἐκ συμβάσεων.

Δύνανται δὲ διὰ τὴν χορήγησιν τούτων νὰ ἀπαιτηθῶσιν αἱ αὐτὰς διατυπώσεις αἰτινες ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ κράτους εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἀλλοδαπὸς διὰ τὴν παροχὴν ὁμοίας ἀδείας εἰς Ἑλληνας πολίτην ἐν τῷ κράτει τούτῳ.

Ἡ χορήγησις ἀδειῶν ἐργασίας ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀδεῖα ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας δὲν ἀπαλλάσσει τὸν κάτοχον ταύτης τῶν ἐξ ἄλλων κειμένων νόμων ἢ διατάξεων ἀπορροεσῶν ὑποχρεώσεων του. Διὰ τὰς ὡς ἄνω ἀδείας καταβάλλεται τέλος χαρτοσήμου ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν πενήτημοντα.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀδειῶν ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας δύναται νὰ εἶνε καὶ ἐλάσσων τῆς ἰσχὺς τῶν δελτίων ταυτότητος ἢ ἀδειῶν παραμονῆς ἀλλοδαπῶν, δύναται δὲ νὰ παραταθῇ αὕτη ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἀρμοδίων διὰ τὴν ἐκδοσὴν των ἀρχῶν, καταβαλλομένου δι' ἐκάστην παράτασιν τέλους χαρτοσήμου ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν εἴκοσι.

Κατὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ δελτίου ταυτότητος, ἐὰν ὁ κάτοχος τούτου κέντηται καὶ ἀδεῖαν ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας, ὑποχρεοῦται εἰς ἀνανέωσιν καὶ ταύτης, δι' ἣν καταβάλλεται καὶ τέλος χαρτοσήμου ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν πενήτημοντα.

Ὡς ἐργασία κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται πᾶσα ἀπασχόλησις προσώπου: α') παρ' ἐργοδότη ἐπὶ οἰκὸν ἀμοιβῆ κατ' οἰονδήποτε τρόπον καταβαλλομένη, β') δι' ἴδιον λογαριασμὸν τῶν κατόχων ἢ ἰδιοκτητῶν τῶν ἀπαιτητῶν ἐργασιῶν τῆς τέχνης ἢ ἐργασίας των, ἐφ' ὅσον αὐτοπροσώπως ἐργάζονται δι' αὐτῶν (π. χ. λεμβούχοι, σωφφῆρ, κερραγωγαί, ὑποδηματοποιοὶ κλπ.), γ') τῶν πλανοδίων πωλητῶν ἢ διανομῶν οἰωνδήποτε ἀντικειμένων, δ') ἢ αὐτοπροσώπως ἀπασχόλησις προσώπων εἰς φορτώσεις ἢ ἐκφορτώσεις ἢ μεταφοράς ἀντικειμένων διὰ γῆς ἢ διὰ ὕδατος.

Ἐὰν ὑποχρεοῦνται εἰς ἐφοδιασμὸν μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀδεῖαν ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας οἱ ἐγκατεστημένοι ἤδη ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαποὶ (οἵτινες κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ συμφώνως πρὸς ταῦτον εὐρέθησαν ἐφοδιασμένοι ἢ ἐντὸς δύο μηνῶν θέλωσιν ἐφοδιασθῆ διὰ δελτίου ταυ-

τήτος) ἐφ' ὅσον εἰσῆλθον εἰς Ἑλλάδα πρὸ τῆς 10 Μαρτίου 1926 καὶ παρέμειναν συνεχῶς ἐν αὐτῇ μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος νόμου, ἐκτὸς ἐὰν εἰσῆλθον εἰς Ἑλλάδα πρὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1922, ὅποτε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἐὰν κατόπιν ἐπεχείρησαν προσωρινὰ ταξίδια εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐπὶ τῶν δελτίων ταυτότητος τῶν ὡς ἄνω ἐξαιρουμένων προσώπων γίνεται εἰδικὴ μνεία περὶ τοῦ ὅτι ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐφοδιασμοῦ των μετὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀδεῖαν ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας. Ἡ ἀνωτέρω ἐξαιρέσις δὲν ἀφορᾷ τὰ κάτο τῶν 18 ἐτῶν πρόσωπα, αἵτινα ἀνεξαρτήτως χρονολογίας εἰσόδου των εἰς Ἑλλάδα, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐφοδιαζώνται μετὰ ἀδεῖαν ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν τοιούτου δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ καὶ παρὰ τῶν ὡς ἄνω ἀπαλλασσομένων ἀδείας ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας, προσώπων, ὅπως ἐφοδιασθῶσι διὰ τοιούτων, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐγκατασταθῆ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1922 καὶ ἐντεῦθεν.

Τὸ αὐτὸ μέτρον δύναται νὰ ἐπιτεταθῇ δι' ὅμοιας ἀποφάσεως καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1922 ἐγκατεστημένους, ἐφ' ὅσον εἰς τὰ κράτη, ὧν οὗτοι συγγάνουσιν ὑπήκοοι ἀπαγορεύεται τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐργασία εἰς τοὺς Ἑλληνας πολίτας.

Τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200 μέχρι 2.000 δραχμῶν ὁ ἐργοδότης, ὅστις ἀπασχολεῖ ἀλλοδαπὸν μὴ ἐφοδιασμένον διὰ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης ἀδείας ἐπαγγέλματος ἢ ἐργασίας, ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ τοῦ δελτίου ταυτότητος τούτου ἀναγράφεται ὅτι ἀπαλλάσσεται τοιαύτης. Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἐργοδότην φυλάκισις μέχρι 3 μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ 500 μέχρι 10.000 δραχμῶν ἢ καὶ ἀμφοτέραι αἱ ποιναί. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης διακρίνη τίνες ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἀπασχολουμένων εἶναι ἀλλοδαποὶ καὶ τίνες Ἑλληνας ὑπήκοοι ὑποχρεοῦται ὅπως ἀπὸ τῶν τελευταίων ταύτων ἀξιοῖ τὴν προσαγωγὴν πιστοποιητικῆς ἐγγραφῆς εἰς μητρώον δήμου ἢ κοινότητος τίνος τοῦ κράτους, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ἀρρένων ἀγόντων ἡλικίαν 21 ἕως 30 ἐτῶν, πιστοποιητικῆς στρατολογικῆς καταστάσεως. Οἱ μὴ προσάγοντες τὰ ὡς ἄνω πιστοποιητικὰ δέον νὰ θεωρῶνται ὡς ἀλλοδαποὶ.

Ἄρθρον 14.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἑξωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ ἢ εἰς ὀρισμένας περιφερείας ἢ πόλεις τοῦ Κράτους μόνιμος ἐγκατάστασις ἢ καὶ προσωρινὴ διαμονὴ ἀλλοδαπῶν.

Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δύναται νὰ ἐπιτεταθῇ καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐγκατεστημένους ἢ παραμένοντας ἐφ' ὅσον ἤθελον συντρέξει, λόγοι ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

Προκειμένου περὶ μεμονωμένων ἀτόμων ἀλλοδαπῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δύναται ἐπίσης διὰ λόγους δημοσίου ἢ κοινωνικοῦ συμφέροντος νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς ταῦτα ὅσους ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους περιορισμοὺς (π. χ. ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς διαμονῆς ἢ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν ὀρισμένῳ τόπῳ, τὴν παρουσίαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, μετακίνησιν, τὴν ἀσκήσιν ὀρισμένου ἐπαγγέλματος κ.τ.τ.).

Ἄρθρον 15.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν δύναται νὰ καθορισθῶσι λιμένες ἀσπιθιάσεως καὶ ἐπιθιθιάσεως ἐπιβατῶν ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ σημεία εἰσόδου καὶ ἐξόδου τούτων ἐν τοῖς συνόροις τῆς Χώρας. Ἡ δι' ἄλλων λιμένων ἢ σημείων διέλευσις πλὴν τῶν ὡς ἄνω καθορισθισμένων ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 16.

Ἄλλοδαπὸς διερχόμενος διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ κατευθυνόμενος εἰς ἕτερον κράτος (transit) ὀφείλει νὰ ἀναχωρήσῃ πρῶτη εὐκαιρία, ἐκτὸς ἐὰν λόγοι ἀνωτέρως βίας, ἐπι-

σήμεως και ἐγκαίρως βεβαιούμενοι, ἐπιβάλλουσι τὴν ἀναβολὴν τοῦ ταξιδίου.

Ἡ ἀδικαιολογητὸς μὴ ἐγκαίρως ἀναχώρησις του, πλὴν τῆς ποινικῆς του διώξεως, συνεπάγεται καὶ τὴν καταβολὴν διπλοῦ τέλους τακτικῆς θεωρήσεως διαβατηρίου, καθὼς καὶ τὴν ἄμεινον τούτου ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρον 17.

Οὐδείς δύναται νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐὰν δὲν λάβῃ ἀστυνομικὴν θεωρήσιν τοῦ διαβατηρίου του ἢ ἐτέρου τυχόν ἐγγράφου ταξιδίου του.

Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καθορίζονται αἱ ἀρμοδίαι διὰ τὴν χορήγησιν ἀστυνομικῆς θεωρήσεως ἀρχαί, ἂν τῆς τῆς χορηγήσεως ταύτης καὶ ἡ διάρκειά της ἐκτελεσθῆ.

Διὰ τὴν ἀστυνομικὴν θεωρήσιν εἰσπράττονται τέλη χαρτοσήμου ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμῶν μὲν πέντε προκειμένου περὶ ἐγγράφων ταξιδίου ἐκδομένων ὑπὸ Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, δραχμῶν δὲ 77.50 προκειμένου περὶ τοιούτων ἐκδομένων ὑπὸ ξένων ἀρχῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τινὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀνωτέρου τέλους λόγω ἀπορίας.

Ὁσάντις διὰ τοῦ ἐγγράφου ταξιδίου ταξιδεύουσι πλείονα ἄτομα, εἰσπράττεται δι' ἕκαστον τούτων ἴδιον κατὰ τὰ ἀνωτέρω τέλος, ἀπαλλασσομένων μόνον καὶ ἐφ' ὅσον συνταξιδεύουσι τῆς συζύγου καὶ τῶν παιδῶν κάτω τῶν 15 ἐτῶν.

Δυνάμει ἐδικῶν συμφωνιῶν ἀμοιβαιότητος δύναται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀστυνομικῆς θεωρήσεως ὑπὸ ξένου κράτους ἢ νὰ λάβωσιν ἀτελῶς τοιαύτην ἢ μὲν ἠξιοσημείωτα ἢ ἐλαττωμένα τέλη τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων.

Αἱ ἀρμοδίαι διὰ τὴν χορήγησιν ἀστυνομικῆς θεωρήσεως ἀρχαί δύναται εἴτε κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἴτε αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἀρνηθῶσι ταύτην ἢ νὰ ἀνακαλέσῃσι, χορηγηθεῖσαν ἤδη κατ' οἰκονομίαν στυγμῆν, ἐφ' ὅσον ὁ μέλλον νὰ ταξιδεύσῃ εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἢ δὲ ἀναχωρήσῃ του κρίνεται ἐπιζημία διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ὑπὸ ὄρουσ ἢ καὶ ἄνευ τοιούτων χορηγήσιν ἀστυνομικῆς θεωρήσεως ἀνακληθεῖσθαι ἢ μὴ χορηγηθεῖσθαι κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 18.

Ὁ ἔλεγχος τῶν κατ' οἰκονομίαν τῶν ἐπιβατῶν εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐνεργεῖται δὲ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν τρόπον ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦται ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὀρισθησομένων ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς ὃν ὑπάγεται ἢ ὑπηρεσία εἰς ἣν θέλει ἀνατεθῆ ὁ ἔλεγχος οὗτος. Διὰ διαταγῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ κανονίζονται καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς του. Τὰ ἐντεταλμένα τὸν ἔλεγχον ὄργανα, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, δικαιούνται ἀκωλύτου εἰσόδου καὶ ἀνάδου ἐπὶ παντὸς μεταγωγικοῦ μέσου δι' οὗ διενεργεῖται μεταφορὰ ἐπιβατῶν ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον 19.

Κυβερνῆται παντὸς πλοίου ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ δέχονται πρὸς ἐπιβίβασιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὰ νάυαλιον ἐπιβάτας μὴ ἐφωδιασμένους δι' ἐγγράφου ταξιδίου δεόντως τεθεωρημένου παρὰ ἡμετέρας Προξενικῆς ἀρχῆς ἢ παρὰ ὑπηρεσίας ἐλέγχου.

Ὀνομαστικὴ κατάστασις εἰς διπλοῦν τῶν ἀναχωρούντων ἢ ἀφικνουμένων ἐπιβατῶν ἐξωτερικοῦ παραδίδεται ὑπὸ τῶν πλοιοῦρχων ἢ πρακτῶρων ἀμφολοικῶν ἐταιρειῶν εἰς τὰς ἀρμοδίαις ὑπηρεσίας ἐλέγχου. Τὰ τῆς παραδόσεως καὶ συντάξεως τῶν τοιούτων καταστάσεων κανονισθῆσονται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 20.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀλλοδαπὸν ἢ χρεῖσις ὀνόματος ἄλλου πλὴν τοῦ ἀναγραφομένου ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου του, ἀδείας παρρημονῆς ἢ δελτίου ταυτότητος.

Ἄρθρον 21.

Διπλωματικοὶ ἢ Προξενικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ τὰ μέλη τῶν ξένων ἀποστολῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καλουμένων, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, ἐξαιροῦνται τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ τοῦ τρόπου διακρίσεως τῆς ιδιότητος τῶν προσώπων τούτων κανονισθῆσονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 22.

Ἑλλην πολίτης εὐρισκόμενος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀποβάλλων νομίμως τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα ὑπέκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄν ἐπιτρέπεται ἢ ἐγκατάστασις ἐν Ἑλλάδι παντὸς ἀλλογενεῖς ἀποβαλόντος τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν λόγω μεταναστεύσεως του εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἄρθρον 23.

Εἰς δὲ περιπτώσεις δυνάμει τοῦ παρόντος ἐνδείκνυται ἀπέλασις ἀλλοδαποῦ τινος, αὕτη διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὀρίζοντος καὶ τὴν προθεσίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ἀπελαυνόμενος ὀφείλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, μὴ συμμορφούμενος δὲ ἐκδίδεται βίβλῃ τῆς χώρας μερίμνη τῶν ἀρχῶν εἰς πρώτην δυνατὴν εὐκαιρίαν, μέχρι τῆς ὁποίας δύναται νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ κράτησις τοῦ ἀπελαυνομένου.

Μὴ καθισταμένης ἐφικτῆς τῆς ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἀπομακρύνσεως τοῦ ἀλλοδαποῦ, δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐκτόπισις του εἰς ὀρισμένον τόπον τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ὁ τρόπος τῆς διενεργείας τῶν ἀπελάσεων καὶ ἐκτοπίσεων κανονίζεται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Αἱ δαπάναι αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἀπέλασιν ἢ ἐκτόπισιν τοῦ ἀλλοδαποῦ δύναται νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χρημάτων ἐφ' ὅσον κέκτηται τοιαῦτα, ἄλλως βαρύνουσι τὸ Δημόσιον, ἀναγραφόμενης σχετικῆς πιστώσεως ἐν τῇ προϋπολογισμῶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 24.

Πᾶς ἀλλοδαπὸς ἰδιώτης ἢ οἰσθήποτε ἡμεδαπὸς ὅστις διευκολύνει τὴν ἐκδοσιν πιστοποιητικοῦ ξένης ὑπηκοότητος ὑπὲρ ἡμεδαποῦ διαμένοντος ἐν Ἑλλάδι πρὸς ἀποπλάνησιν τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους.

Ἑλλην πολίτης ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἐπικαλούμενος ξένην ἰθαγένειαν πρὸς ἀποπλάνησιν τῶν ἀρχῶν, ἢ ἀποφύγη στρατολογικῆς ἢ φορολογικῆς ἢ ἄλλας ὑποχρεώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πολίτου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 500 μέχρι 5.000 δραχμῶν, δύναται δὲ νὰ τῷ ἀφαιρεθῶσι καὶ τὰ ἐγγράφα ἐφ' ὧν στηρίζεται τὴν κακῶς ἐπικαλούμενην ξένην ἰθαγένειαν.

Ἄρθρον 25.

Τὰ προσωρινὰ δελτία ταυτότητος, τὰ ἐκδοθέντα δυνάμει τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπερὶ ἐγκαταστάσεως καὶ κινήσεως ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι κλπ., τοῦ δημοσιευθέντος τὴν 23 Ἰουνίου 1927, θεωροῦνται ὡς ἐκδοθέντα δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου μέχρι ἀντικαταστάσεως των δι' ὀριστικῶν τοιούτων, γεννησομένης συμφώνως πρὸς ἐπὶ τούτῳ ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀλλοδαποὶ εὐρεθέντες ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν 24 Ἰουνίου 1927 (ἡμερομηνία ἀφ' ἧς ἤρξατο ἰσχύον τὸ ὡς ἄνω ἀναφερόμενον νομοθετικὸν Διατάγμα) καὶ διαμένοντες ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, μὴ κατέχοντες προσωρινὰ δελτία ταυτότητος περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ὑποχρεοῦνται ὡς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κινήσονται τὸν ἐφεδρὸν τῶν διὰ δελτίων ταυτότητος.

Οί μὴ συμμορφωθήσασθαι ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας θεωροῦνται παραβάται τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὡς τὸ πρῶτον ἤδη εἰσερχόμενοι εἰς Ἑλλάδα, ὑποβάλλονται δὲ εἰς τὰς διὰ τοὺς τοιοῦτους ἀλλοδαποὺς διατυπώσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραμονὴν των καὶ ἐργασίαν των.

Ἄρθρον 26.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδόμενων διατάξεων, ἐφ' ὅσον δὲν ἦ-θελον καταστῆ ἔνοχοι βαρυτέρου ἀδικήματος, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον 50 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινάς. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ τὴν αὐτὴν παραβάσιν ἐπιβάλλονται ἀμφοτέραι αἱ ποιναί.

Οἱ παραβάται εἰσάγονται ἄμέσως εἰς δίκην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἡ παράβασις ἐλαβε χώραν.

Κατ' ἐξαιρέσιν, ἐὰν δὲν εἴνε ἐφικτὴ ἡ παραχρῆμα ἐκδί-κασις, ἐφ' ὅσον αὐτὴ δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ ἐντὸς 24ώρου ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἐπιτρέπεται ἢ ἐπὶ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα κράτησις τοῦ παραβάτου.

Αἱ κατὰ τῶν ὑπαιτιῶν διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδόμεναι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἀμέσως, ἢ δὲ κατ' αὐτῶν ἀσκήσις ἐνδίκου μέτρου δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ οἱ ὀπωσθήποτε συνεργῶντες εἰς τὴν παράβασις διατάξεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ διατάξεων, καθὼς καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐπὶ τὰ ἐνδεδειγμένα δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων των, ἐφ' ὅσον ἡ πράξις των δὲν ἀποτελεῖ παράβασις ἄλλης τινὸς αὐστηροτέρας διατάξεως τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἡ μὴ συμμόρφωσις ἀλλοδαποῦ τινος πρὸς τὰς ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις του, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεως ἣν συνεπάγεται, δύναται νὰ ἀποτελέσῃ καὶ λόγον ἀπελάσεώς του ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρον 27.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον συμφώνως τούτῳ δὲν δύναται νὰ ρυθμισθῶσι κατ' ἄλλαν τρόπον, κανονίζονται διὰ διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ἑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδόμενων διατάξεων ἀνατίθεται εἰς τὴν καθ' ἑαυτῆς Ἑποικιοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθύνειν Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ ἢ συνιστᾶται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἴδιον τμήμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεντρικὴ Ἑπιμετρία Ἀλλοδαπῶν καὶ Ἑλέγχου Δικατηρίων», οὗ προϊστάμενος τυγχάνει ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος φέρων βαθμὸν ἀστυνομίου α' τάξεως ἢ διοικητικὸς τοιοῦτος φέρων βαθμὸν τμηματάρχου τοῦ Ἑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ τμήματος τούτου ἀπαρτίζεται ἐξ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, δύο δακτυλογράφων καὶ ἐνὸς κλητῆρος διοριζομένων τῶν τελευταίων ταύτων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ καθ' ἑαυτῆς ὑποπύρου τῆς Διευθύνειν Ἀστυνομίας Πόλεων. Οἱ οὗτοι διοριζόμενοι δύναται μετὰ ἔτος ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των νὰ μονιμοποιηθῶσι κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Ἑποικιοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν (Διευθύνειν Ἀστυνομίας Πόλεων) θὰ διατελῆ εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Ἑποικιοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαποὺς, καὶ τὰ πρὸς τὰ Προξενικὰ καὶ Διπλωματικὰ ἄρχα ἐγγράφα θὰ διαβιβάζονται δι' αὐτοῦ.

Ἀπασαὶ αἱ πράξεις αἱ συνετελεσθεῖσαι δυνάμει τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων «περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ κινήσεως ἀλλοδαπῶν κλπ.» τῶν δημοσιευθέντων τὴν 10 Μαρτίου 1926 καὶ τὴν 23 Ἰουνίου 1927 θεωροῦνται νόμιμοι.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἐξῆς τῆ 6 Ἀγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ἑποικιοῦ:

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Λίγκας

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Π. Ἀργυροπούλου

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν

Δ. Νότιη Μπότσαρης

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Α. Μιχαλακόπουλος

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Κ. Γόντικας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Ἀγούστου 1929.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἑποικιοῦ

Δ. Λίγκας

(3)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας «περὶ ἐφ' ἑαυτῆς φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας».

Νόμος 4315

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδιδόμεν τον ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦνται τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ ἐφ' ἑαυτῆς φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας» δημοσιευθὲν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 114 καὶ 122 φύλλα (Τεύχ. Α') τῆς 23 Μαρτίου 1929 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει α') τὴν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου ἐ. ἔτους ὑπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος», β') τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν καταρτισθείσης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἑποικιοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 12 παραγρ. 3 τῆς νομοθεσίας «περὶ ἐφ' ἑαυτῆς φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας» εἶναι ὅτι, ἐφόσον ἤρθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1923 Ν. Δ. ἀπερὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων καὶ ἀπεδότησαν εἰς ἑμολογίας εἰς χρυσὸν ἢ ξέρον τινάλλαγμα αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις αὐταὶ ὑπέκειντο εἰς τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ νόμου προβλεπομένην φορολογίαν, λαμβανομένης ὡς τιμῆς αὐτῶν τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεως πραγματικῆς εἰς χρυσὸν δραχμῆς ἀξίας των, θεωρουμένου ὡς χρόνου ἀποδόσεως τοῦ τοιοῦτου, καθ' ὃν τὸ παρ' ὃ ἡ κατάθεσις ἱδρυμα εἶνε εἰς θέσιν νὰ παραδώσῃ τὰς ἑμολογίας πρὸς τὸν δικαιούχον.

2. Διὰ τοὺς δικαιούχους τῶν καταθέσεων ταύτων τάσσεται τμήματις προθεσμίας πρὸς ἐγγειρίσιν ἐμπροσθέντος συμπληρωματικῆς δηλώσεως ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀπο-

δόσεως. Διὰ τὰς γενομένας μέχρι τοῦδε ἀποδόσεις ἢ προθεσμία λήγει τὴν 31 Ἰουλίου 1929.

3. Τὰ μέλη τῆς πρώτης Βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβολὴν συμπληρωματικοῦ φόρου κεφαλαίου ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν τῶν προσερχομένων ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν εἰς χροστὸν

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου ἰστ' τῆς παραγρ. Ε' τοῦ ἄρθρου 8 τῆς κωδικοποιηθείσης νομοθεσίας «περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας» εἶνε ὅτι τὰ κηρυχθέντα ὡς ἀπαλλοτριωτέα ἀγροκτήματα δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὴν παρούσαν φορολογίαν, διὰ τὴν διανεμηθεῖσαν ἔκτασιν ὡς καὶ διὰ τὴν παραμείνανσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοιαύτην, ἐφόσον ἢ ἐκστμήσις τῶν κτημάτων τούτων διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικῆς νόμου. Τὰ παραμείναντα δάση καὶ βοσκὰὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δυνάμει συμβάσεως καὶ εἰδικῶν νόμων κατ' ἄλλον τρόπον ἐκτιμήσεως τῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν κτημάτων διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἀναγκαστικῆ ἀπαλλοτριώσεως δὲν θεωρεῖται λόγος ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου, ἐφαρμοζομένων διὰ ταῦτα τῶν λοιπῶν κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἐδάφια β' τῆς παραγράφου ΙΑ' τοῦ ἄρθρου 8 τῆς κωδικοποιηθείσης νομοθεσίας «περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς: β') Ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων καταστάσεων ἐπιδικίων ἢ ὑπὸ ἀναβλητικὴν αἴρεσιν μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1922 καὶ πρὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1929 ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀναλογούντος φόρου ἐπὶ τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων, ἐφ' ὅσον πεισθῇ ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ βεβαιωμένων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ὅτι ἢ ἐγερθεῖσα ἐπιδικία ἢ ἀναβλητικὴ αἴρεσις δὲν προσέρχεται ἐν λόγῳ ἢ προθέσεως καταβολιστέως τοῦ νόμου.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τῆς αὐτῆς νομοθεσίας προστίθεται τριτὴ παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

3) «Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἀπογράφου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικιούσης ἀντικείμενον ὑπερβαῖνον κατ' ἀξίαν τὰς 50.000 δραχμάς, οὐτίνως ἢ κατοχῆ ἢ ἢ περὶ αὐτῆς ἀξίως περιήλθεν εἰς τὸν ὑπερ οὗ ἢ ἀπόφασις πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1923, ἂν μὴ προσαχθῇ εἰς τὸν Γραμματεῖα τοῦ ἀρμόδιου Δικαστηρίου πιστοποιητικὸν τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ὅτι ὑπεβλήθη δὴλῶσις διὰ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ καταβλήθη ὁ φόρος. Γραμματεὺς δικαστηρίου ἐκδίδων ἀπόγραφον δικαστικῆς ἀποφάσεως ἄνευ προσαγωγῆς τοῦ πιστοποιητικῆς, τούτου ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 30 τῆς νομοθεσίας ταύτης.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τῆς κωδικοποιηθείσης νομοθεσίας «περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας» προστίθενται 4η καὶ 5η παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω:

(4.) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐν τῇ δηλώσει τοῦ φορολογουμένου περιελήφθησαν περιουσιακὰ στοιχεῖα μὴ ὑποκείμενα εἰς τὸν φόρον εἴτε διότι δὲν ἀνήκον εἰς τὸν δηλώσαντα, εἴτε διότι ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὁ διὰ ταῦτα καταβληθεὶς φόρος ἐπιστρέφεται ἢ ἐκπίπτεται ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

(5.) Ἐάν τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω περιουσιακὰ στοιχεῖα προσδιορισθῶσαν δι' ἀποφάσεων τῶν συμβουλευτικῶν ἢ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν, καθ' ὧν δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἀκηθῶσιν ἢ δὲν ἠσκήθησαν ἐνδίκῃ μέσα ἐστάσεως ἢ ἐφέσεως, ἐπαγγελτάζονται αἱ ὑποθέσεις αὐταὶ μόνον διὰ τὰ περιουσιακὰ ταῦτα στοιχεῖα ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐγγειριζομένη εἰς τὸν ἀρμόδιον

Οἶκον. Ἐφόρου ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς βεβαιώσεως τοῦ διὰ τῶν ἄνω ἀποφάσεων ἐπιδικασθέντος φόρου κατόπιν ἐγγειρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ τὰς μέχρι τοῦδε κηρυχθείσας ταύτας περιπτώσεις τάσσεται ἐξῆς ἡμερος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς ἐπίδοσιν τῆς περὶ ἐπαγγελτάσεως αἰτήσεως.»

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, οἱ ἀποδεχόμενοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρμόδιου Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας ὡς πρὸς τὴν δι' αὐτῆς προσδιορισθεῖσαν φορολογητέαν περιουσίαν καταβάλλουσι μόνον τὸν κύριον φόρον τὸν ἀναλογούντα ἐπὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, περὶ ὧν ἢ ἀποδοχῆ, ἀπαλλασσόμενοι τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιδικηθέντος προσθέτου φόρου καθ' ὃ πᾶσαν ἀναλογεῖ αὐτός ἐπὶ τοῦ κυρίου φόρου, δι' ὃν ἢ ἀποδοχῆ.

2. Ἡ ἀποδοχῆ γίνεται διὰ δηλώσεως ἐν ἣ ἀναγράφονται τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, περὶ ὧν ἢ ἀποδοχῆ, καὶ ὁ ἀναλογῶν φόρος, ἐγγειριζομένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικῶν Ἐφόρου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κηρυχθείσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγγειρίσεως δηλώσεως ἀποδοχῆς, οὐδ' ἀσκήσεως ἐστάσεως ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, τεκμαίρεται σιωπηρὰ ἀποδοχῆ.

3. Ὁ βῆσις τῆς δηλώσεως ταύτης ἀναλογῶν φόρος καταβάλλεται εἰς ἐξ ὁσέως, ἐξ ὧν ἢ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, ἢ δευτέρα, ἐφ' ὅσον ἢ δὴλῶσις ἐγγειρίζεται πρὸ τοῦ Ἰουλίου, ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου, ἐάν δὲ ἐγγειρίζεται ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου ἢ μετ' αὐτόν, καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ ἑτοῦς καθ' ὃ ἐγγειρίζεται ἢ δὴλῶσις. ἐκάστη δὲ τῶν λοιπῶν δόσεων ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουνίου καὶ Δεκεμβρίου τῶν ἐπομένων ἐτῶν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς σιωπηρᾶς ἀποδοχῆς, τῶν ἐξαμηνιαίων δόσεων κηρυχθέντων ἐν τῷ μηνὸς τῆς βεβαιώσεως τῆς πρώτης δόσεως. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ βεβαιωμένος φόρος ὑπερβαίνει τὸ ἐν ἐκκαταμύριον θραγκῶν, αἱ δόσεις καταβολῆς, κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρονικὰ διαστήματα, ἰρίζονται εἰς δέκα.

4. Δι' ἐκδόσιν τῶν δόσεων τούτων, πλὴν τῆς πρώτης, ὀφείλονται τόκοι 4 ο) ἐτησίως ἐπὶ τοῦ ποσῆ ἀνάστης δόσεως βεβαιωμένης σὺν τῷ φόρῳ, ὑπολογιζόμενος δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγειρίσεως τῆς δηλώσεως τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς ἡμέρας τῆς βεβαιώσεως τῆς πρώτης δόσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς σιωπηρᾶς ἀποδοχῆς, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐκλήθη δόσις εἶναι ἀπαιτητή.

5. Ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου καταβολῆς σὺν τῇ ἐγγειρίσει τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 2 δηλώσεως ὁλοκλήρου τοῦ φόρου, συνεπαχόμενῃ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 4 τόκου, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἐκπτώσιν 30 ο) ἐφ' ὅλου τοῦ ποσῆ τοῦ ἐπὶ πλέον ἐξυμειθέντος φόρου.

6. Οἱ μέχρι τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκήσαντες ἐστάσιν κατ' ἀποφάσεως τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐφ' ἣς δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ὀριστικὴ ἀπόφασις ἢ ἐφέσιν κατ' ἀποφάσεως τῆς ἐκδικαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐφ' ἣς δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικῆς Συνεδρίου, ἀποκλινοῦσι τῶν εὐεργετημάτων τῶν παρὰ γρ. 1 ἕως 5 τοῦ παρόντος ἐάν ἀποδεχθῶσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἐν τῷ συμπληρωματικῷ φορολ. καταλόγῳ ἐγγραφὴν τῶν ἢ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ δηλώσεως ἐγγειριζομένης εἰς τὸν Οἰκονομικῶν Ἐφόρου, τῆς προθεσμίας ταύτης μὴ ἀνακαταλλούσης τὴν ἐκδικαστικὴν ἐστάσεως ἢ ἐφέσεως οὐδὲ τὴν ἐκδοσὶν ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ἐκδικασθεισῶν τοιούτων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς μετ' ἐφέσιν ἀποδοχῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ καταβληθέν παράβολον ἐπιστρέφεται, ἐφ' ὅσον δὲ τὸ βῆσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης βεβαιωθὲν ποσὸν κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καὶ τόκων ἔχει ἤδη καταβληθῆ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τὸ ποσὸν τοῦ προσθέτου φόρου, τῶν τόκων καὶ τὰ 30 ο) τοῦ κυρίου φόρου τῆς

παραγράφου 5 του παρόντος νόμου συμφηρίζεται εις το άπο-
μένον προς καταβολήν ύπόλοιπον ή επιστρέφεται εάν το βε-
βαιωθέν ως άνω ποσό, είχε καταβληθής εξ όλουλήρου.

7. Διά τους μέχρι της έναρξως της ισχύος του παρόντος
άρθρου έγχειρισαντας δήλωσαν μετ' άπόφασιν της Συμβουλευ-
τικής Έπιτροπής, κατά τας διατάξεις του άρθρου 36 παρ.
1 και 2 του νόμου 3338 και άρθρου 16 του από 6 Σεπτεμβρίου
1925 Ν. Δ. «περι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νό-
μου 1640 κλπ.» ο τόκος ύπολογίζεται κατά τή εν παραγρ. 4
του παρόντος όριζόμενα, του επί πλέον καταβληθέντος κατ'
άλλον ύπολογισμόν αυτού συμφηριζόμενου εις τον τόκον των
ύπολειπομένων προς καταβολήν δόσεων και εν εξαντλήσει
τούτου εις τον φόρον των δόσεων.

8. Δι' όσους φορολογουμένους τρέχει κατά την έναρξιν της
ισχύος του παρόντος ή κατά το άρθρον 36 παραγρ. 1 του νό-
μου 3338 προθεσμία προς άποδοχήν της άποφάσεως της Συμ-
βουλευτικής Έπιτροπής ή τρέχει ή μηνιαία προθεσμία από
της κοινοποιήσεως της άποφάσεως, ούτοι δύνανται εντός δι-
μήνου από της έναρξως της ισχύος του παρόντος δια δη-
λώσεως των έγχειριζόμενης εις τον Οικονομικόν Έφορον να
άποδεχθώσι την άπόφασιν της Συμβουλευτικής Έπιτροπής,
εφαρμοζόμενων εν ταιούτη περιπτώσει των διατάξεων των πα-
ραγράφων 1, 3, 4 και 5 του παρόντος.

9. Οί μέχρι της έναρξως της ισχύος του παρόντος άποδε-
χθέντες την άπόφασιν των Συμβουλευτικών Έπιτροπών και
καταβαλόντες τον επίβληθέντα αυτοίς φόρον ήλαττωμένον
κατά 20 ο)ο λόγω της εξ όλουλήρου καταβολής του και των
προσθέτων φόρων και τόκων θεωρούνται ως δικαιούμενοι της
τοιούτης έκπτώσεως και απαλλαγής.

10. Ο μέχρι της ισχύος του παρόντος όριστικώς βεβαιωμέ-
νος και όφειλόμενος εν όλω ή εν μέρει φόρος κεφαλαίου δέν
ύπόκειται εις τή μέχρι της ισχύος του παρόντος όφειλόμενα
πρόσθετα τέλη και τόκους ύπερημερίας, καταβάλλεται δέ εις
τρεις εξαμηνιαίας δόσεις, της πρώτης καταβαλλομένης εντός
εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος νόμου. Ο αυτός φόρος,
βεβαιούμενος όριστικώς μετά την ισχύν του παρόντος, κατα-
βάλλεται επίσης εις τρεις εξαμηνιαίας δόσεις, της πρώτης
καταβαλλομένης εντός εξαμήνου από της εις τή ταμείον χρεώ-
σεως. Έν περιπτώσει μη καταβολής δόσεως τινος εις την
προσδιορισθείσαν προθεσμίαν, οί όφειλέται ύποβάλλονται εις
την πληρωμήν προσθέτου τέλους 10 ο)ο δι' έκαστον μήνα καθυ-
στερήσεως. Το πρόσθετον τούτο τέλος δέν δύναται εν πάση
περιπτώσει να ύπερβή τή 30 ο)ο του ποσού της καθυστερου-
μένης δόσεως.

11. Έπιτρέπεται προσέβωφλησις της μιᾶς ή πλειόνων των
κατά το παρόν άρθρον δόσεων φόρου επί έκπτώσει 12 ο)ο ετη-
σίως επί του φόρου έκαστης δόσεως.

12. Από της έναρξως της ισχύος του παρόντος καταρ-
γούνται αί παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 36 του νόμου 3338
και τή τρία πρώτα άρθρα του άρθρου 16 του από 6 Σεπτεμ-
βρίου 1925 Ν. Δ. «περι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως
του νόμου 1640 κλπ.»

Άρθρον 6.

Ο κατά την παράγραφον 4 του άρθρου 21 της νομοθεσίας
«περι έφ' άπαξ φορολογίας της κινητής και ακινήτου περιου-
σίας» τόκος επί του όριστικώς βεβαιουμένου φόρου εν περιπτώ-
σει παραλείψεως έγχειρίσεως δηλώσεως ή άνακριθείσας αύτης
δέν δύναται εν πάση περιπτώσει να ύπερβή τή 1)10 του συμ-
πληρωματικώς βάσει όριστικής βεβαιώσεως όφειλουμένου κυ-
ρίου φόρου.

Άρθρον 7.

Έξαιρείται του φόρου κεφαλαίου ή εν Τουρκία περιουσία
των Έλλήνων υπηκόων και ή εν Βουλγαρία ταιούτη των εν
Βουλγαρίας Έλλήνων μεταναστών, δι' ός παρεσχέθησαν άπο-
ζημιώσεις, έτι δέ και ή βοήθεια δια τας περιουσίας ταύτας
άποζημιώσεως.

Άρθρον 8.

Η άσκησις εφέσεως ενόπιον του Ήλεγκτικου Συνεδρίου
άνατέλλει αυτοδικαίως την είσπραξιν του όμρισηθέντος
φόρου επί εν τετραμήνον από της επιδόσεως της εφέσεως.

Άρθρον 9.

Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 20 της κωδικοποιητικής
φορολογίας του Κεφαλαίου ως έτροποποιήθη αύτη δια του από
6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περι τροποποιήσεως
και συμπληρώσεως του νόμου 1640» τροποποιείται ως εξής:
«Οί άνακριθώς δηλούντες ή παραλείποντες την έγχειρισιν
της δηλώσεως ύπόκεινται εις πρόσθετον φόρον μέχρι 50 ο)ο
του κυρίου φόρου, εν δια της άνακριθείσας δηλώσεως ή παρα-
λείψεως αύτων θά διέφευγον.»

Άρθρον 10.

Αί λεπτομέρειαι του παρόντος Ν. Διατάγματος θέλουσι κα-
νονισθής δια Διαταγμάτων.

Είς τον Ήμέτερον επί των Οικονομικών Υπουργών άνατι-
θεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Ν. Διατάγ-
ματος, όπερ θέλει ύποβληθής εις την Βουλήν προς κύρωσιν,
ήμα συναρχομένην, συμφώνως προς τή άρθρον 77 του Συν-
τάγματος.

Έν Αθήναις, τή 23η Μαρτίου 1929.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τή μέλη

- Π. Πατριδης, Κ. Ζαβιτζιάνος, Κ. Γότικας, Γ. Μαρής,
Π. Βουρλούμης, Α. Χρηστουάνος, Έμμ. Έμμανουηλί-
δης, Θ. Σφοδής, Π. Αργυρόπουλος, Α. Παπαδάτος.

Άρθρον δεύτερον.

Είς την § 6 του άρθρου 5 του άνωτέρω Ν. Δ. προστίθεται
β' άρθριον έχον ούτω:

«Οί εν τω έξωτερικώ δικιμνοντες και άσκησαντες ένστασιν
κατ' άποφάσεως της Συμβουλευτικής Έπιτροπής μέχρι της έναρ-
ξως της ισχύος του παρόντος και άπορριφθείσαν ήμα τή ισχύϊ
αυτού δικαιούνται να άπολαύσων των ευεργετημάτων των πα-
ραγράφων 1 έως 5 του παρόντος εάν άποδεχθώσι την άπόφασιν
της έκδικαστικής έπιτροπής εντός μηνός από της κοινοποιή-
σεως προς αυτούς της ως άνω άποφάσεως.»

Άρθρον τρίτον.

Είς τή τέλος του άρθρου 8 του κυρουμένου Ν. Δ. προστίθε-
ται άρθριον έχον ούτω:

«Αί μέχρι τούδε δι' έλλειψιν παραβάτου άπορριπτικί άπο-
φάσεις του Ήλεγκτικου Συνεδρίου, έφ' όσον αί εκκαλούμενοι
άποφάσεις των έκδικαστικών των ένστάσεων έπιτροπών δέν
έχουσιν εκτελεσθής, ύπόκεινται εις αίτησιν άναθεωρήσεως, του
άποραδέκτου αυτών θεραπειουμένου δια της ταιούτης κατά την
συζήτησιν της αίτήσεως άναθεωρήσεως καταβολής του παρα-
βάτου.»

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γε-
ρουσίας και παρ' Ημών σήμερα ενδοθείς, δημοσιευθήτω δια
της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νό-
μος του Κράτους.

Έν Ύδρα τή 6 Αυγούστου 1929.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο επί των Οικονομικών Υπουργός
Β. Δεληγιάννης

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 10 Αυγούστου 1929.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Δ. Δίγκας